

ComeOn!-gruppen v/

Stian Røsvik Bjørstad
Hilde Hartvedt
Hans Martin Nakkim

30. November 15

Kulturdepartementet
Att: Nina Økland, ekspedisjonssjef
Postboks 8030 Dep
0030 OSLO

KONSEKVENSER AV MULIG LISENSORDNING FOR PENGESPILL - HØRINGSUTTAELSE

Bakgrunn

På bakgrunn av Regjeringens Sundvolden-erklæring, som blant annet sier «Regjeringen vil utrede spørsmålene om lisensordning for utenlandske spillselskaper for å se om det er mulig å kombinere sosialpolitiske hensyn og økte totale inntekter til frivilligheten innenfor EØS-avtalens rammer», har Kulturdepartementet sendt ut to utredninger som handler om konsekvensene av lisensordning for spill i Norge:

1. *Utredninger av økonomiske konsekvenser av en mulig lisensordning for pengespill. Rambøll Management Consulting, 15. januar 2015.*
2. *Sosialpolitiske og kriminalpolitiske konsekvenser av lisensiering i det norske pengespillmarkedet. Lotteritilsynet, 15. mai 2015.*

Spillselskapet ComeOn! er blant høringsinstansene.

Generelle kommentarer til høringsutkast:

Norge er bare et av flere land der den tradisjonelle reguleringen av pengespillmarkedet ikke evner å regulere en stor andel av markedet. Flere europeiske land har valgt å løse problemene ved å avvikle spillmonopolet til fordel for en lisensordning. En lisensordning gir adgang til det regulerte markedet for de selskapene som søker og oppfyller visse krav.

Det er flere måter å utforme et lisensregime på, både med hensyn til hvilke krav som skal oppfylles, hvilke spillsegmenter som skal inkluderes og hvilken skattesats som skal velges. Både krav og valg av skattesats har en virkning på spillselskapenes kostnader forbundet med å gå inn i et lisensregime.

Premissene for den økonomiske delen av høringen rundt lisensordningen, har Kulturdepartementet i stor grad basert på den såkalte Rambøll-rapporten. ComeOn! mener denne rapporten inneholder åpenbare feil og mangler, og ser med bekymring på at denne rapporten blir tillagt vesentlig betydning.

Vi anerkjenner ikke tallmaterialet i Rambøll-rapporten som grunnlag for utregning av inntektsstrøm ved en lisensordning. Dette skyldes i første rekke at rapporten benytter seg av utdaterte tall for spillomsetning i Norge, og kan ikke anses å være et korrekt grunnlag for beregninger av økonomiske konsekvenser av et lisenssystem.

Vi henviser i stedet til tall i den mer [oppdaterte Menon-rapporten](#) .

I praksis har Menon Business Economics brukt samme metodikk som Rambøll i sin utredning, men benyttet seg av oppdaterte tall fra H2 Gambling Capital - anerkjent som de fremste i verden på data om det globale spillmarkedet. Menons tall viser at blant annet at den samlede omsetning for det norske uregulerte markedet er vesentlig større (2,6 milliarder kroner) enn tallet Rambøll opererer med i sin rapport (700 millioner). Dette fører videre til at Rambølls regnestykke om hvor mye penger en lisensordning vil generere for idrett, kultur og frivillighet blir ukorrekt.

Som en følge av dette bestrider vi også konklusjonen i Rambøll-rapporten som sier: *«En delvis liberalisering av pengespillmarkedet i Norge, med en lisensordning for sportsspill og online kasinospill, ikke vil medføre større inntekter, men heller ikke nevneverdige tap i inntektene til det norske samfunn gjennom skatter og overskudd til fordeling til frivilligheten».*

ComeOn! er av den oppfatning at dagens norske spillmodell - der Norsk Tipping og Rikstoto har enerett på å tilby pengespill i Norge - gir mindre inntekter til fellesskapet enn ved en lisensordning. Vi er også tydelig på at et lisenssystem er mer ansvarlig og gir et bedre vern for risikospillere enn dagens spillmonopol.

Departementets spørsmål 1, 2 og 6

- *Hvilket nivå av ansvarlighet vurderer høringsinstansene at man bør ta sikte mot i en fremtidig norsk pengespillmodell?*
- *Hvilket beskyttelsesnivå anser høringsinstansene at det vil være mulig å etablere under en lisensmodell?*
- *Er det praktisk mulig å innføre slike verktøy i en lisensordning?*

Et av de viktigste elementene i et spillmarked, vil alltid være beskyttelsen av såkalte risikospillere. Ved en lisensordning vil en vesentlig større del av totalmarkedet komme inn under norsk regulering og det kan derved stilles bedre og strengere krav til ansvarlig virksomhet.

ComeOn! deler i så måte Lotteritilsynets sosialpolitiske konklusjon: *«Forutsatt at det lisensierte markedet inneholder gjennomgripende ansvarlighetstiltak på tvers av operatører som ansvarliggjør både spillselskap og spillere, kan et lisenssystem gi færre negative konsekvenser enn enerettsmodellen»*

Når det gjelder beskyttelsesverktøy og nivået på disse, har Rambøll skissert diverse tiltak. Herunder eksempelvis:

- *Aldersgrense (18 år)*
- *Felles system med spiller-ID som må benyttes av alle lisenshavere*
- *Krav om elektronisk overvåkningssystem for å identifisere risikospiller.*
- *Krav til oppslutning om et felles register der spillere frivillig kan utelukke seg selv fra spill i kortere og lengre perioder.*

ComeOn! er positive til at et beskyttelsesverktøy lik ROFUS-registeret i Danmark integreres i en ny lisensordning. ROFUS (en forkortelse for «Register Over Frivillige Utelukkede Spillere») er et register over spillere som frivillig har latt seg sperre fra aktivitet hos online spillselskap i Danmark. Registeret er opprettet og driftes av Spillemyndigheden i Danmark, og virker slik at ROFUS-registrerte spillere automatisk blir kastet ut av online spillselskapers nettsider. Det er mulig å utelukke seg selv enten permanent eller midlertidig (1-6 mnd.). Tall fra Spillemyndigheden viser at ca. 65 % av brukerne har valgt å utelukke seg selv permanent.

Høsten 2015 var mer enn 5500 spillere registrert hos ROFUS. Dette tilsvarer en økning på ca. 400 % fra første driftsår i 2012 da 1400 spillere valgte å registrere seg. Nesten 70 prosent av spillerne som i dag er registrert i ROFUS, har valgt å utestenge seg selv permanent fra alt spill. Etter vårt skjønn viser dette at systemet er et godt og effektivt verktøy både når det gjelder forebygging og behandling av spillavhengighet.

De største spillselskapene praktiserer allerede i dag svært strenge rutiner når det gjelder identifikasjon av spillere, innsats og utbetalinger. Basert på kunnskap og erfaring ComeOn! sitter inne med, vil en ROFUS-løsning være fullt gjennomførbar også i Norge gjennom bruk av eksempelvis det etablerte MinID-systemet.

Bruken av MinID er velprøvd, sikkert og anerkjent. MinID er den mest utbredte elektroniske identitetsløsningen i Norge i dag.

MinID er en eID på sikkerhetsnivå 3. Sikkerhetsnivå 3 viser til den statlige **standarden for autentisering og uavviselighet** som inneholder fire sikkerhetsnivåer. Nivå 3 er nest høyest og beskrives som såkalt

mellomhøyt. Det vil si at MinID anbefales brukt som autentiseringsløsning for viktige og kritiske tjenester i offentlige virksomheter. Dette bør etter ComeOn!s skjønn også være tilstrekkelig sikkerhetsnivå for nettspill.

Alle spilltilbydere med lisens i Europa praktiserer allerede 18-års aldersgrense og har gode rutiner for og rundt identifisering av spillere. Dette vil være uproblematisk å overføre ved en lisensordning.

Det er også vår klare oppfatning at økt krav til identifisering gjennom eksempelvis MinID-autorisasjon vil gi ytterligere sikkerhet i forhold til aldersgrensekontroll.

ComeOn! er også grunnleggende positive til et felles elektronisk overvåkningssystem for å identifisere risikospillere, men ser både praktiske og juridiske problemer ved å implementere dette. Her vil både etablering av hva som faktisk er risikoadferd samt definisjon på risikospillere utgjøre en stor utfordring. Det vil trolig også foreligge flere juridiske hindre ved innføring av et slikt overvåkingssystem jmf. den norske personvernlovgivingen og Datatilsynets nåværende mandat. En slik løsning vil etter vårt skjønn kreve egen utredning og bør ikke være avgjørende når man skal ta stilling til lisensordning.

Utvikling og implementeringen av ansvarlighetsverktøy vil høyst sannsynlig føre med seg utfordringer knyttet til ressurser og økonomi.

Som Rambøll skriver i sin rapport, vil man imidlertid kunne forvente at disse kostnadene vil bli dekket av spillsekskapene selv, gjennom en lisensavgift (som i en administrativ avgift) som skal dekke statens utgifter i forbindelse med lisensieringsprosessen.

Departementets spørsmål 3:

- *Hvordan vurderer høringsinstansene at frivilligheten kan sikres inntekter fra pengespill under en lisensordning, sammenlignet med dagens enerettsmodell hvor Norsk Tippings overskudd går direkte til formålene?*

ComeOn! er av den klare oppfatning at frivilligheten vil få mer inntekter fra pengespill under en lisensordning enn med dagens enerettsmodell. Selv om Rambøll i sin rapport viser til en forventet andelssvikt på 15% for sport- og kasinospill hos Norsk Tipping ved en lisensmodell, vil ComeOn! påpeke at sport- og kasinospill kun stod for totalt 15% av nettoomsætningen til Norsk-Tipping i 2014.

I 2014 tilbakeførte Norsk Tipping 4,2 milliarder kroner. 15 prosent av dette (grovt regnet ca. 630 millioner kroner) kom fra sport- og kasinospill. Av disse 630 millionene, vil den skisserte andelssvikten da utgjøre 94,5 millioner kroner.

En beskatning på 15 prosent av de uregulerte selskaperes nettoomsætning vil langt overgå denne summen. Og da har man heller ikke regnet inn merverdien spillselskapene vil legge igjen i norsk økonomi gjennom økt sysselsetting, markedsføring og individuelle sponsorater.

Tall som er lagt frem i Menon-rapporten viser at det uregulerte online spillmarkedet omsatte for 2,6 milliarder NOK i 2014. Dette er penger hverken staten eller frivilligheten ser noe til med dagens ordning, men som vil komme fellesskapet til gode ved en lisensordning.

Et krav til overskuddsdeling og/eller beskatning av dagens uregulerte selskaper vil altså mer enn kompensere for denne andelssvikten.

Rambøll argumenterer med at de direkte inntektene fra pengespillmarkedet i større grad vil gå til staten som skatter og ikke som direkte overføringer til frivilligheten:

«Denne konsekvensen blir tydelig med den størrelsen på det offshorebaserte markedet som Lotteritilsynets nye estimat innebærer.

Konklusjonen om en begrenset økonomisk gevinst for frivilligheten etter en delvis liberalisering av pengespillmarkedet, forutsetter altså at staten kanaliserer de økte skatteinntektene videre til de frivillige organisasjonene.»

ComeOn! vil i denne sammenheng påpeke at det er opp til staten/ lisensmyndighetene å bestemme hvordan inntektene fra pengespillmarkedet skal fordeles. Viljen til en slik regulering er forøvrig allerede tilstede gjennom hyppige endringer i den såkalte «Tippenøkkelen» - som bestemmer fordelingen av tippemidler mellom idrett, kultur og humanitære organisasjoner.

Departementets spørsmål 5 og 7:

- *Hvordan vurderer høringsinstansene slike gjennomgripende ansvarlighetsverktøy?*
- *Vil en lisensordning med gjennomgripende ansvarlighetsverktøy slik Lotteritilsynet beskriver være attraktiv for mulige søkere av lisens?*

På generelt grunnlag støtter vi de fleste ansvarstiltak Rambøll har skissert i sin rapport (*Rambøll side 37 boks 4*) samt Norsk Tippings tiltak for ansvarlig spill (*Rambøll side 31 punkt 6.3.2*). Vi ser grunnleggende positivt på alle tiltak som skjermer spillere for risiko og skade, og mener disse bør gjelde likt for alle aktører innenfor et lisenssystem.

I Rambøll-rapporten pekes det på at uregulerte spilltilbydere vil finne ansvarlighetsverktøy attraktivt så lenge disse harmonerer med en bærekraftig forretningsmodell. Dette er også ComeOn!s holdning.

Departementets spørsmål 9 og 10

- *Hvilke utfordringer vurderer høringsinstansene vil oppstå?*
- *Hvordan vurderer høringsinstansene denne problemstillingen?*

Ved innføring av gjennomgripende ansvarlighetsverktøy antar Lotteritilsynet at politiske, juridiske og teknologiske utfordringer vil kunne forekomme. Den største utfordringen vil etter vårt syn være knyttet til oppbevaring av konfidensiell informasjon.

Et system som lagrer våre kunders sensitive opplysninger vil utfordre både [personopplysningsloven § 1](#) og datalagringsdirektivet ([EU-direktiv 2006/24/EF](#)) som ble vedtatt i 2006, men kjent ugyldig av EU-domstolen i 2014 og som Solberg-regjeringen ikke ønsker at Norge skal være en del av.

I Lotteritilsynets rapport heter det at «*Alle gjennomgripende ansvarlighetsverktøy vil utfordre personvernet fordi det innebærer innsamling og oppbevaring av personopplysninger som til dels kan være sensitive.*»

Dette er en oppfatning ComeOn! deler.

To overgripende ansvarlighetsverktøy har så langt vært oppe til diskusjon. Alternativ 1 er en kopi av det tidligere nevnte danske systemet ROFUS, mens Alternativ 2 er et system der selskapene selv «merker» personer som risikospillere, og automatisk utestenger disse fra sine plattformer. Et slikt system vil skille seg markant fra ROFUS ved at det ikke vil være opp til den enkelte spilleren å bli blokkert frivillig, men derimot vil formynderrollen ligge hos spillselskapene og/eller et felles oppnevnt organ.

Konkrete utfordringer vil være:

- Hva slags informasjon skal private spillaktører få lov til å etterspørre og oppbevare?
- Hvem skal ha tilgang til denne informasjonen?
- Hvem skal kontrollere den?

En slik løsning vil etter vårt skjønn utfordre personopplysningsloven og innebære et stort inngrep i vanlige menneskers råderett .

Vi ser imidlertid positivt på en løsning der spillerne setter sine egne økonomiske grenser for spill/innskudd. Vår erfaring tilsier at spillerne er positive til å forholde seg til grenser de selv setter. En slik løsning vil dessuten naturlig differensiere mellom ulikhet i spillerens personlige økonomi. En generell tapsgrense bestemt av et sentralt organ/ overformynder vil i utgangspunktet ikke ta hensyn til personlige økonomi, og kan således eksponere spillere for større tap enn de faktisk har råd til. I motsatt ende vil spillere med god økonomi kunne føle seg begrenset, og heller velge å spille hos uregulerte aktører som opererer uten tapsgrense.

ComeOn! ønsker på generelt grunnlag å gjøre det som skal til for å drive forretningsvirksomhet innenfor rammene av personopplysningsloven og Datatilsynets regler for lagring av sensitive personopplysninger. Vi vil tilpasse oss rammeverk og betingelser, og går gjerne i dialog for å finne de beste løsningene i forbindelse med en eventuell lisensavtale

Som nevnt tidligere vil vi stille oss positive til en ordning hvor sensitive opplysninger blir lagret av en tredjepart, f.eks. Lotteritilsynet, uten at vi har direkte tilgang til denne informasjonen. Vi tror det vil være den løsningen som vil fungere best og tar vare på lovens formål som er:

«..å beskytte den enkelte mot at personvernet blir krenket gjennom behandling av personopplysninger».

Utvikling og implementeringen av ansvarlighetsverktøy generelt vil føre med seg utfordringer knyttet til ressurser og økonomi. Uavhengig av hvor formynderrollen blir plassert, vil det oppstå behov for kapital og resurser i forbindelse med utvikling, implementering, drift og håndhevingen av slike verktøy.

Rambøll skriver i sin rapport at man kan forvente at disse kostnadene vil bli dekket av spillselskapene selv, gjennom en lisensavgift.

Dette stiller ComeOn! seg positive til.

Departementets spørsmål 8, 11 og 12

- *Hvilke konkrete tiltak mener høringsinstansene eventuelt ikke vil være mulig eller ønskelig å gjennomføre under en lisensmodell?*
- *Hvordan vurderer høringsinstansene den praktiske gjennomførbarheten og ønskeligheten av å innføre slike tiltak for å stenge uregulerte aktører ute fra det norske pengespillmarkedet?*
- *Lotteritilsynet skisserer tre ulike former for blokkering av nettsider: blokkering av IP- adresser, blokkering av DNS-adresser og DPI-basert blokkering. Hvordan vurderer høringsinstansene disse ulike formene for blokkering som tiltak for å beskytte det norske regulerte markedet?*

Et av ansvarlighetsverktøyene som nevnes i Rambølls rapport er «Forbud mot bonuser og free-spins». ComeOn! mener på generelt grunnlag at slike forbud kan by på problemer for spillselskapene, da det vil forringe konkurranseevne og inntjening. Problemet knyttet til konkurransevridning forsterkes ved at et selskap (Norsk Tipping) har 60 års forsprang på de øvrige aktørene i et åpent marked.

Et forbud vil etter vårt skjønn føre til at noen selskaper velger å bli stående utenfor et eventuelt lisensregime. Dette vil gjøre systemet mindre effektivt da den såkalte «gråsonen» ikke vil bli eliminert. Dersom selskaper velger å stå utenfor lisensregimet vil det føre til lavere

skatteinntekter for den norske staten, som igjen vil føre til mindre penger til frivilligheten, kulturen og idretten.

Jo flere selskaper som velger å operere i denne «gråsonen», desto mindre beskyttet vil risikospillere være.

ComeOn! mener staten bør ha som målsetning å få 85 – 90 % av online spillbransjen lisensiert. Det vil alltid være noen aktører som velger å stå utenfor, og vi ser derfor dette som en realistisk målsetning. For at en slik målsetning skal realiseres, mener vi det må være en dialog mellom staten/Lotteritilsynet og spillselskapene angående bonussystemet og det rammeverket som skal være gjeldende.

En lav skattesats på bruttoomsetning vil i så måte være et effektivt virkemiddel for å hindre aggressiv bruk av bonussystemer og lokketilbud.

Ved en videreføring av spillmonopolet i Norge, skisserer Lotteritilsynet tre ulike former for blokkering av nettsider: blokkering av IP- adresser, blokkering av DNS-adresser og DPI-basert blokkering.

Comeon mener at statlige monopol for spill virker mot sin hensikt. Ordningen strider også mot EU og EØS sine prinsipper om fri flyt av varer og tjenester. Dette ble også poengtert av EFTA-domstolen, da spillselskapet Ladbrokes gikk til sak mot norske myndigheter for å få spillmonopolet opphevet i 2007.

Domstolen valgte under tvil å fortsatt godta den norske enerettsmodellen på bakgrunn av preventive- og sosial politiske hensyn, men påpekte at det ville være diskriminerende å forby private selskapet å tilby de samme spillene som en statlig og lovlig operatør.

I januar 2014 valgte monopolinnehaver Norsk Tipping å lansere 65 nye spill. De fleste av disse er helt lik spillene som tilbys fra utenlandske spillselskapet og flere er levert av samme tekniske leverandør.

Med bakgrunn i denne utviklingen og EFTA-domstolens vurdering i 2007, er det etter vårt syn lite trolig at et spillmonopol vil overleve nok en rettsrunde.

Når det gjelder tekniske blokkeringer, er ComeOn! generelt sterkt i mot alle former for slik sensur. I et demokratisk samfunnsperspektiv er dette uetisk og strider mot enkeltindividets frihet.

De fleste former for teknisk blokkering strider mot grunnleggende prinsipper om ytringsfrihet og informasjonsfriheten i Grunnloven §100

Vi vurderer det også som lite gjennomførbart å teknisk stenge uregulerte aktører ute fra det norske pengespillmarkedet. Dersom det hadde vært en enkel prosess ville det mest sannsynlig allerede vært gjennomført.

Det argumenteres med at *«blokkering av nettsider vil bidra til å bevisstgjøre spilleren om at han spiller hos ulovlige operatører.»*

Etter vårt skjønn, vil imidlertid bevisste spillere ta informerte valg, og argumentet om at *«nordmenn generelt er lovlige»* oppfatter vi som naivt i denne sammenhengen.

ComeOn! vurderer det videre som lite heldig å kriminalisere spillere. Det bør være andre tiltak som kan tas i bruk, fremfor å kriminalisere en så stor del av den norske befolkningen. Sanksjonslovutvalget har også vurdert at : *«straff bare bør benyttes som sanksjon mot alvorlig overtreddelse».*

Forøvrig stiller vi oss bak Lotteritilsynets egen hovedkonklusjon når det gjelder kriminalpolitiske konsekvenser:

«Et lisensiert pengespillmarked i Norge vil ha minimal effekt på omfanget av økonomisk kriminalitet.

Utfordringene ved at mange lisensierte selskaper opererer fra utlandet, kan løses med et sterkt tilsyn og god regulering tilpasset et nytt marked.»

Dagens spillmonopol eller lisensordning?

Som tilbyder av odds og kasino på nett, ønsker ComeOn! en lisensordning velkommen. Vi er interessert i å bidra til å bli en større del av det norske samfunnet. Både til beste for våre spillere, og ikke minst de frivillige kultur- og idrettslag som vil nyte godt av flere kroner hvis en lisensordning blir innført.

Lotteritilsynet påpeker i sin rapport at:

«Dersom myndighetene ikke lykkes med å stenge uregulerte operatører ute, vil en lisensmodell gi myndighetene kontroll med pengespilltilbudet til et betydelig flertall av spillerne - mot ca. halvparten i dag»

Både det norske og det internasjonale spillmarkedet har gjennomgått store endringer de siste årene. Aktiviteten har flyttet seg fra kommisjonær til nettspill - og teknologien har for lengst overtatt som premissleverandør for nordmenns spillvaner. Den norske enerettsmodellen er en anakronisme i denne utviklingen, og rådende spillpolitikk er overmoden for en tilpasning til dagens situasjon.

Det burde råde enighet både blant myndigheter og spillselskapene om at spillaktører som skal operere i Norge må innfri krav til ansvarlighet og bidra i spleiselaget til idrett, kultur og frivillighet.

Dermed er det viktigste premisset for å finne en god og fremtidsrettet løsning allerede lagt.

I arbeidet med en ny lisensordning, er det maktpåliggende at myndighetene og spillselskapene i samarbeid finner velfungerende løsninger. Her vil stikkord som like konkurransevilkår, brukervennlighet og ansvarlighet være sentrale.

Basert på nåværende kunnskap om praktiske, tekniske og politiske begrensinger/muligheter, mener ComeOn! at en lisensordning på lik linje med den som finnes i Danmark, vil være den riktige og gjennomførbare veien å gå også i Norge. Innenfor en slik modell vil det være fullt mulig å øke inntektsstrømmen til frivillighet samtidig som beskyttelsesgraden av spillere vil kunne økes sammenliknet med dagens nivå.

Danmark avskaffet i 2012 spillmonopolet til fordel for et lisenssystem, som er tuftet på konkrete vilkår om ansvarlighet for operatørene sammen

med lisensavgifter til det offentlige. Erfaringene til nå har vært utelukkende gode.

Den danske lovgivingen har de samme hensikter som den norske:

- *Holde spillforbruket på et moderat nivå.*
- *Beskytte unge og andre sårbare personer fra spillavhengighet,*
- *Beskytte spillerne ved at pengespill tilbys på en gjennomiktig måte*
- *Lovverket skal forhindre kriminell virksomhet.*

Vi tror at den beste måten myndighetene kan få kontroll og påvirke tiltakene mot de spillavhengige, samt å sikre de frivillige organisasjonene fremtidige inntekter på, er gjennom å innføre en lisensordning. Med en slik ordning kan utenlandske spillselskaper operere i Norge i henhold til like rammebetingelser for hele bransjen satt av staten.

Norske myndigheter har i dag ingen mulighet til å kontrollere eller skattelegge utenlandske spillselskaper som har kunder i Norge.

Dette fører til mindre forbrukervern og minimalt med inntekter til den norske staten. Det største problemet er imidlertid at risikospillere ikke kan fanges opp på tvers av operatørenes plattformer.

Vi tror at den beste måten myndighetene kan kontrollere problemspill, ivareta forbrukervern, samt sikre frivillige organisasjoners fremtidige inntekter på, er gjennom å innføre en lisensordning.

Med en slik løsning kan EU-lisensierte spillselskaper operere i Norge med samme rammebetingelser til alles beste.

ComeOn! ønsker å påpeke at det ikke har lyktes norske myndigheter å stanse markedsføring fra utenlandske spillselskaper i Norge.

Medietilsynet har i denne forbindelse rapportert til Kulturdepartementet at under rådende regelverk vil det være umulig å hindre EU-lisensierte

spillselskaper å markedsføre seg inn mot norske kunder også i fremtiden. Dermed fremstår et lisensregime som eneste riktige vei fremover

ComeOn! stiller seg svært positiv til en dialog omkring en norsk lisensordning.